

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4517

гр. София, 29.05.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в закрито заседание на 29.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разгледа дело номер **1243** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по искова молба на „Инвестбанк“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], представлявано съвместно от законните си представители - С. Р. М. - Изпълнителен директор и М. И. С. - Изпълнителен директор чрез процесуалния представител адв. Й. М., член на САК, е адрес за получаване на съобщения и призовки: [населено място], [улица], ет. 4, А. „И., В. и Ко.“ срещу Националната Агенция за приходите.

С решение № 2903 от 28.04.2023 г. съдът е осъдил Националната Агенция за Приходите да заплати на „Инвестбанк“ АД, с ЕИК[ЕИК] сума в размер на 13 200 (тринадесет хиляди и двеста) лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, настъпили от отменен като незаконосъобразен Ревизионен акт № Р-29002917004965-091-001/12.01.2018 г., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за изготвяне на възражение срещу Р-29002917004965-092-001/09.11.2017 г. и жалба срещу Ревизионен акт № Р-29002917004965-091-001/12.01.2018 г. до административния орган - директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място], ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата и сумата в размер на 4022,35 лв. (четири хиляди двадесет и два лева и тридесет и пет стотинки), представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от 13 200 лв., считано от 08.02.2020 г. до 08.02.2023 г. (датата на подаване на исковата молба).

Осъдил е Националната Агенция за Приходите да заплати на „Инвестбанк“ АД, с ЕИК 831663282 на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, във връзка с чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в действащата към момента на сключването на договора за правна

защита и съдействие редакция, сума в размер на 2275 (две хиляди двеста седемдесет и пет) лева, представляваща платено адвокатско възнаграждение и държавна такса, съразмерно на уважената част от иска.

С молба от 11.05.2022 г. процесуалният представител на ищеца „Инвестбанк“ АД е поискал, съдът да измени решението си в частта за разноските, като присъди в полза на „Инвестбанк“ АД пълният размер на претендираното адвокатско възнаграждение от 3025 лв.

Ответникът, чрез процесуалния си представител не е взел становище по направеното искане.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, както и доказателствата по делото, намира следното:

Съгласно чл. 248, ал.1 ГПК, приложим съобразно препращащата норма на чл.144 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. В конкретния случай решението на съда е подлежи на обжалване, поради което е относима първата хипотеза.

Искането за изменение на решението в частта за разноските е предявено в установения срок, поради което и доколкото е направено от надлежна страна, е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

В решение № 2903 от 28.04.2023 г. съдът подробно се е мотивирал, защо намира претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение за прекомерно. Според разпоредбата на чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималния размер адвокатско възнаграждение за защита по дела при интерес от 10 000 до 25 000 лв. – 1300 лв. плюс 9 % за горницата над 10 000 лв., т.е. в случая, с оглед на материалния интерес размерът на минималното възнаграждение е 1950 лв. По делото, което не се отличава с фактическа и правна сложност и по същото е проведено само едно заседание, освен жалбата и писмените бележки (преповтарящи в голяма степен изложените в жалбата доводи), не са представяни и събирани други доказателства, поради което възнаграждение в размер на 2250 лв. е адекватно на предоставената защита.

Съдът не намира, че следва да ревизира направените изводи, поради което намира, искането от 11.05.2022 г. на процесуалния представител на ищеца „Инвестбанк“ АД за изменение на решението си в частта за разноските за неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 248 от ГПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искане, обективизирано в молба от от 11.05.2022 г. на процесуалния представител на ищеца „Инвестбанк“ АД за изменение на решение № 2903 от 28.04.2023 г. в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване, по реда на обжалване на съдебното решение - пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

